բազմիլ գլխաւորաց երից ազգաց։ Եւ Դատաւորն զՀրովարտակն ցՆուրի Էֆէնտի ընթեռնուլ զայն 'ի լուր ամենեցուն։ Եւ նորա բացեալ զբերան իւր ասէ՝ ընթերցան առաջին Խաթթի Շէրիֆք և արձանագրեցան 'ի Դատարանի, որոց պատճէնքն են առ մեզ. այժմ հարկ է ընթեռնուլ ունկնդիր լինիլ եւ ուշադրութեամբ 'ի միտ առնուլ զրան նոր հրովարտակիս, զոր շնորհեալ է բարերար Արքայն. և սկիզբն արարեալ ընթերցաւ, եւ զարմացեալ ամենեցուն ընդ ոմն հրովարտակին, բարիս մաղթեցին Արքայի, և զոր ինչ հրամայեալ է՝ հարկ է կատարել ասէին։ Զորոյ զթարգմանութիւնն դիցուք 'ի սորեւ։

Գ. ԼՈՒԽ Լ Դ.

Թարգմանութիւն երկրորդ հրովարտակին։ Որոշումն դրանց և նկեղեցւոյն Հայոց։ Վիճաբանութիւն ընդ դատաւորին վասն բաժանարդութեան Այրին։ Կախաւմն կանթեղաց Հայոց։

ԱՐՂԵԱԼ առ Կուսակալն Դամասկոսի Սիւլէյման Փաշայ, առ Դատաւորն Երուսաղէմի, առ Նուրի Էֆէնտի Մուվէլլայ, առ չորս գլխաւոր Կրօնապետս, առ Քաղաքապետն, և առ այլս։ Ի հասանիլ Կայսերական հրովարտակիս՝ գիտութիւն լիցի, բարեյիշատակ նախնին իմ Սուլթան Սէլիմ առաջին, 'ի տիրել իւրում յաղթանակաւ քաղաքին Երուսաղէմի, տուեալ է որիշ որիշ Հայոց և Յունաց Կայսերական հրովարտակ (Խաթթի Շէրիֆ) վասն ուխտի տաճարին Ս. Յարութեան, որոց պարտ և արժան էր, զգուշութեամբ վարիլ նոքօք և չառնել ինչ հակառակ նոցին. սակայն ժամանակ առ ժամանակ 'ի պատահիլ խըռովութեանց 'ի մէջ երկուց ազգաց սակս նոյն տաճարի, տուեալ են հրովարտակք երկուց կողմանց հակառակ իմաստիւք։ Եւ 'ի հրդեհիլ տաճարին՝ վերստին անկեալ է խըռովութիւն 'ի մէջ նոցին, որոյ վասն յառաջին նուազի կազմեցաւ ժողով Կայսերական հրամանաւ, յորում էին